

PHẦN I. ĐỌC HIỂU (4 điểm)

Đọc văn bản sau:

Cũng như tất cả những nhà giàu khác ở trong làng, cái hy vọng của cha mẹ Tân là cho chàng đi học để trở nên thầy thông hay thầy ký... Mà lúc bấy giờ, chí nguyện của Tân cũng chỉ có thế, chàng hết sức chăm học nên năm mười tám tuổi đã đạt được cái hy vọng của gia đình.

Tân mỉm cười khi nghĩ đến cái tâm trạng của mình lúc mới đi làm; nghĩ đến cái anh chàng lúc nào cũng ăn bận chải chuốt như một cô gái, lúc nào cũng nghĩ đến cái quan trọng của mình. Hình như mỗi cử chỉ của thầy ký trẻ tuổi đều có ảnh hưởng đến mọi người.

Khi có nạn kinh tế, chàng mất việc. Cái chán nản của Tân và của cha mẹ chàng lúc bấy giờ thực đến cực điểm. Cha chàng buồn rầu từ trần. Còn chàng cứ lang thang ở Hà Nội mấy tháng trời, sống cái đời vất vưởng của anh thất nghiệp. Chàng đã biết cái thất vọng của những lúc đợi chờ, cái khổ sở của những đêm không có chỗ trọ, vì trong lúc ấy ở nhà quê có mình bà mẹ trông nom ruộng nương không xuê, và giá thóc hơn, nên không có tiền gửi cho chàng.

Nhưng một hôm rét mướt, một ý nghĩ bỗng nảy ra trong trí, nếu ở đây không đủ sống, tại sao không trở về quê sống cái đời giản dị của người làm ruộng?

Thế là hôm sau, Tân xách khăn gói về. Rồi từ đấy chàng hoàn toàn là một người nhà quê dễ dãi. Mới đầu Tân cũng thấy nhiều sự thiếu thốn khổ sở. Nhưng dần dần chàng nghiệm ra rằng những cái thiếu thốn đó, không phải là những cái cần dùng cho cuộc đời, mà là những cái thừa.

Sự cần dùng là ăn với mặc, chàng đã có đủ. Dần dần chàng mới thấy cái đời chàng sống trước ở tỉnh thành là một cuộc đời phức tạp và vô vị, không có nghĩa lý gì. Chỉ việc có ăn ở theo mọi người, nghĩ ngợi theo mọi người, và đi tìm cái vui chốc lát trong những cuộc hành lạc để mua lấy cái chán nản về sau.

Tân tiếc hồi thừa nhỏ không sống ở thôn quê để được gần gũi với cảnh vật. Chàng thích sống bên cạnh những người nhà quê chất phác và mộc mạc. Bấy giờ chàng mới biết đến trời đất, đến thời tiết, đến sự thay đổi của mùa nọ sang mùa kia. Một cơn gió hay một cái mầm cỏ non, đối với chàng đều có ý nghĩa riêng.

Tân không đứng đưng như trước với những cái chung quanh mình. Tâm hồn chàng có liên lạc và rung động cùng với cảnh vật.

(Trích “Những ngày mới” – Thạch Lam)

*** Chú thích:** Thạch Lam là nhà văn xuất sắc thuộc nhóm Tự Lực Văn Đoàn, nổi tiếng với văn phong nhẹ nhàng, tinh tế, giàu chất thơ, miêu tả cuộc sống bình dị, sâu lắng con người và thiên nhiên, đặc biệt là những phận người nhỏ bé ở Hà Nội phố cổ.

(1). *Thầy thông, thầy kí:* là những chức danh công chức cấp trung bình trong bộ máy hành chính Việt Nam thời Pháp thuộc, thường làm việc ở công sở, dùng để

chỉ những người có học thức (biết tiếng Pháp) và có vai trò quan trọng trong việc dịch thuật, ghi chép giấy tờ, điều hành văn phòng

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1 (1,0 điểm): Xác định ngôi kể của văn bản và chỉ ra dấu hiệu nhận biết ngôi kể đó.

Câu 2 (1,0 điểm): Theo em, vì sao Tân quyết định trở về quê sống cuộc đời làm ruộng?

Câu 3 (1,0 điểm): Chỉ ra và nêu hiệu quả nghệ thuật của biện pháp tu từ liệt kê trong câu văn sau: *“Chàng đã biết cái thất vọng của những lúc đợi chờ, cái khổ sở của những đêm không có chỗ trọ, vì trong lúc ấy ở nhà quê có mình bà mẹ trông nom ruộng nương không xuể, và giá thóc hơn, nên không có tiền gửi cho chàng.”*

Câu 4 (1,0 điểm): Qua đoạn trích trên, em rút ra được bài học gì trong cuộc sống? Lí giải về bài học đó.

PHẦN II. VIẾT (6 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm): Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích nhân vật Tân trong văn bản *Những ngày mới* được trích trong phần Đọc hiểu.

Câu 2 (4,0 điểm): Chủ tịch Hồ Chí Minh – vị lãnh tụ vĩ đại của dân tộc ta đã nói: *“Lao động là vinh quang”*. Câu nói này thể hiện giá trị cao đẹp của lao động chân chính, là nguồn gốc của mọi thành công, sự phát triển và phẩm giá con người. Thật vậy, không có vinh quang nào đến từ sự lười biếng. Hãy viết bài văn (khoảng 400 chữ) trình bày suy nghĩ của mình về hiện tượng một bộ phận giới trẻ thích sống ỷ lại, dựa dẫm vào gia đình.